

Ngày 17 tháng 10 năm 2022

Rô-ma 12:12 (1)

Chủ đề: *Hãy vui mừng trong sự trông cậy, nhịn nhục trong sự hoạn nạn, bền lòng mà cầu nguyện.*

Trong tâm: Thật khó để nói rằng *tôi vui mừng* trong khi chúng ta nhìn thấy nghịch cảnh mà mình phải đối diện mà không được phép xử lý vấn đề đó theo ý muốn của trí khôn của mình, nhưng khi chúng ta hiểu rằng, mọi sự này đã được định từ trước khi sáng thế cho mỗi người được chọn của Đức Chúa Trời, thì chúng ta sẽ vui mừng, bởi biết mình được chọn để làm con kế tự Đức Chúa Trời và điều mình phải đối diện đó là điều mà linh hồn mình phải áp dụng nguyên tắc của Lời Đức Chúa Trời để quản trị xác thịt mình, để thắng được những sự mà quyền lực của tội lỗi đã áp đặt trên thân thể xác thịt mình (do tội lỗi của tổ phụ mình truyền lại) và chúng ta biết rằng, Đức Chúa Trời là công bình nên Ngài sẽ cho những người được chọn của Ngài được thử luyện và sẽ có phần thưởng xứng đáng cho những người nào bởi sự kính sợ Ngài mà vượt qua sự thử thách, còn được gọi là sự cám dỗ (*temptation*), như Lời Chúa đã chép: ***Phước cho người bị cám dỗ; vì lúc đã chịu nổi sự thử thách rồi, thì sẽ lãnh mảo triều thiên của sự sống mà Đức Chúa Trời đã hứa cho kẻ kính mến Ngài.*** Sẽ không có một người nào phải chết, khi được Đức Chúa Trời đem vào trong sự thử thách, nếu người đó vui mừng trong sự trông cậy nơi Đức Chúa Trời, vì ý nghĩa của chữ **trông cậy** (*in hope*^{G1680}) có nghĩa là ***sự tin cậy trong sự thấy trước, trong sự biết trước của Đức Chúa Trời.*** Sứ đồ Phao-lô đã biết trước về sự chết của xác thịt mình, khi ông phải đối diện với Sê-sa, nhưng điều khiến ông thắng sự mà loài người xác thịt sợ hãi, đó là ông biết mảo triều thiên của sự công bình đã để dành cho ông và ông đã đặt sự vui mừng đó ở trước mặt mình mà bước theo sự dắt dẫn của Chúa. **Kinh-Thánh tham khảo:** Thi-Thiên 16; Gia-cơ 1; 2 Ti-mô-thê 4;

Ngày 18 tháng 10 năm 2022

Rô-ma 12:12 (2)

Chủ đề: *Hãy vui mừng trong sự trông cậy, nhịn nhục trong sự hoạn nạn, bền lòng mà cầu nguyện.*

Trong tâm: *Sự hoạn nạn* được chép đây là ***áp lực đè nặng, sự bất bố, sự gây phiền muộn, nỗi khổ não cho cả thân thể và linh hồn.*** Sự **nhịn nhục** (*patient*^{G5278}) được chép đây có nghĩa là ***tiếp tục giữ vững vị trí của mình, tiếp tục chịu sự cai trị của Chúa, chịu đựng, kiên nhẫn, bền chí;*** Đức Chúa Trời đã tạo nên muôn vật và trong muôn vật có các loài cây Chúa khiến mọc lên trên đất này, nhưng chỉ những cây mọc trên núi cao, trong môi trường khắc nghiệt như băng tuyết, gió lớn, như cây Hương-nam trên núi Li-ban, hoặc sống nơi đồng vắng khô hạn, như cây Si-tim, mới được dùng để xây dựng đền thờ của Đức Chúa Trời. Cũng vậy, những người được Đức Giê-Hô-Va chọn làm môn đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ đều phải trải qua những sự thử thách và chỉ khi nào những người đó vượt qua những sự cám dỗ, thử thách đó, thì mới nhận được sự xúc dầu của Đức Thánh-Linh để chặn bầy mà Đức Giê-Hô-Va đã định cho, chứ không phải những người thích làm mục sư, vào học trong các trường cho được giấy chứng nhận, là có được chức vụ này, vì những người đó không thể chịu được những sự thử thách như Jê-sus đã chịu. Vậy nên khi chúng ta đối diện sự hoạn nạn, thì hãy nhớ Lời Chúa đã chép: ***Hỡi kẻ rất yêu dấu, khi anh em bị trong lò lửa thử thách, chớ lấy làm lạ như mình gặp một việc khác thường. Nhưng anh em có phần trong sự thương khó của Đấng Christ bao nhiêu, thì hãy vui mừng bấy nhiêu, hầu cho đến ngày vinh hiển của Ngài hiện ra, thì anh em cũng được vui mừng nhảy nhót. Ví bằng anh em vì có Danh Đấng Christ chịu sỉ nhục, thì anh em có phước; vì sự vinh hiển và Thánh Linh của Đức Chúa Trời đậu trên anh em.*** **Kinh-Thánh tham khảo:** Ma-thi-ơ 4; Giăng 16; 1 Phi-e-rơ 4;

Ngày 19 tháng 10 năm 2022

Rô-ma 12:12 (3)

Chủ đề: *Hãy vui mừng trong sự trông cậy, nhịn nhục trong sự hoạn nạn, bền lòng mà cầu nguyện.*

Trong tâm: Chữ **bền lòng** - *continuing*^{G4342} *instant*^{G4342} được chép đây, có nghĩa là: ***bền bỉ với thái độ nghiêm chỉnh, kiên định, kiên trì, liên tục;*** Nguyên văn chép là ***kiên trì trong sự cầu nguyện,*** chứ không phải là ***bền lòng mà cầu nguyện.*** Chữ **cầu nguyện** - *prayer*^{G4335} có nghĩa là ***sự khẩn khoản nài xin, sự thờ phượng - supplicate, worship*** ở trước mặt Đức Chúa Trời. Sự bền lòng này không có nghĩa là người ta phải thực hành sự cầu nguyện trong một thời gian dài và liên tục, nhưng là sự cầu nguyện ***bền bỉ với thái độ nghiêm chỉnh, kiên định, kiên trì, liên tục*** trong sự dắt dẫn của Đức Thánh-Linh đối với những nhu cầu mình có cần và được Đức Thánh-Linh cảm động mà dâng lời cầu nguyện lên Đấng có quyền ban ơn cho mình. Thái độ nghiêm chỉnh trong sự cầu nguyện của người tin Chúa là biểu thị đức tin và sự trông cậy của người đó trước sự công bình và sự thành tín của Đức Chúa Trời, như Chúa Jê-sus đã phán dạy: ***Ví bằng các người cứ ở trong Ta, và những Lời Ta ở trong các người, hãy cầu xin mọi điều mình muốn, thì sẽ được điều đó. Và Đây là điều chúng ta dạn dĩ ở trước mặt Chúa, nếu chúng ta theo ý muốn Ngài mà cầu xin việc gì, thì Ngài nghe chúng ta. Nếu chúng ta biết không cứ mình xin điều gì, Ngài cũng nghe chúng ta, thì chúng ta biết mình đã nhận lãnh điều mình xin Ngài.*** Sự bền lòng trong sự cầu nguyện không phải là nói về thời gian người ta phải cầu nguyện cho đến khi nhận được điều mình đã cầu xin, nhưng là sự thực hành đức tin của người tin Chúa trong sự công bình như Lời Chúa đã phán, vì khi chúng ta thực hành đức tin trong sự cầu nguyện, ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi chúng ta được thấp sáng và chúng ta sẽ không hề mệt mỏi, bởi chúng ta biết rằng Chúa đã nghe và chúng ta sẽ nhận được điều mình xin Ngài. **Kinh-Thánh tham khảo:** Giăng 15; Lu-ca 18; 1 Giăng 1;

Ngày 20 tháng 10 năm 2022

Rô-ma 12:13 (1)

Chủ đề: *Hãy cung cấp sự cần dùng cho các thánh đồ; hãy ân cần tiếp khách.*

Trong tâm: Các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ hoạt động không giống như các thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên có nguồn cung cấp ổn định bởi số dân của từng chi phái, nhưng họ phải lo công việc truyền giáo và họ phải đối diện với những sự bất bố bởi quyền lực của ma quỷ sử dụng những người trong thế gian này để tấn công, hà hiếp, ngăn trở đủ mọi phương diện trong cuộc sống và nơi thi hành chức vụ, nên rất cần sự chi viện, sự dâng hiến, thậm chí sự bảo vệ của mọi người tin Chúa, hầu cho chức vụ truyền giáo được tiếp tục tấn tới. Trong thời kỳ sau rốt này cũng vậy, vì những người được chọn làm môn đồ thật của Đức Chúa Jêsus Christ thường không được tự do phát triển như các tổ chức mang danh là Hội-Thánh mà không có Đức Thánh-Linh cai trị. Phần nhiều người tin Chúa chỉ biết dâng hiến theo luật định, mà bỏ qua sự nhận biết chức vụ thầy tế lễ của họ chính là con mắt, là cái tai, là cái miệng của họ ở trước mặt Đức Chúa Trời, trong khi Lời Chúa có chép: ***Kẻ nào mà người ta dạy đạo cho, phải lấy trong hết thầy của cải mình mà chia cho người dạy đó. Chớ hề dối mình; Đức Chúa Trời không chịu khinh dễ đâu; vì ai gieo giống chi, lại gặt giống ấy. Kẻ gieo cho xác thịt, sẽ bởi xác thịt mà gặt sự hư nát; song kẻ gieo cho Thánh Linh, sẽ bởi Thánh Linh mà gặt sự sống đời đời.*** Chữ *cung cấp* được chép đây có nghĩa là *chia sẻ, san sẻ, cùng gánh vác*. Chữ *sự cần dùng* có nghĩa là *những nhu cầu hoặc điều kiện tất yếu để duy trì cuộc sống*. Mọi sự dâng hiến của dân sự đều thuộc về Đức Chúa Trời và các thầy tế lễ do Đức Chúa Trời chỉ định sẽ nhận Danh Chúa mà nhận lãnh các của lễ đó như Lời Chúa đã chép trong Kinh-Thánh. **Kinh-Thánh tham khảo:** Lê-vi ký 2; Công vụ các sứ đồ 4; Ga-la-ti 6; Phi-líp 4;

Ngày 21 tháng 10 năm 2022

Rô-ma 12:13 (2)

Chủ đề: *Chủ đề: Hãy cung cấp sự cần dùng cho các thánh đồ; hãy ân cần tiếp khách.*

Trong tâm: Nguyên nghĩa của việc *ân cần tiếp khách* đó là *hãy thực hành lòng mến khách*. Trong Luật pháp của Đức Chúa Trời có chép về việc dân Y-sơ-ra-ên phải thương xót kẻ mồ côi và khách lạ, vì họ đã làm khách trong xứ Ê-díp-tô và như vậy, việc mến khách và tiếp khách là luật pháp và khi chúng ta mến khách, ấy là chúng ta làm theo luật pháp và Đức Chúa Trời sẽ ban phước lại cho chúng ta. Khi các tội tở Chúa được sai phái đi truyền giáo, thì chính các tội tở Chúa là khách lạ của những nơi họ được Chúa sai đến. Khách lạ mà chúng ta còn phải ân cần tiếp khách vì luật pháp có chép, thế thì kẻ tội tở Chúa được Chúa sai đem bánh của sự sống đến cho chúng ta há chẳng được quý trọng hơn khách lạ sao, vì Lời Chúa có chép rằng: ***Ai rước các người, tức là rước Ta; ai rước Ta, tức là rước Đấng đã sai Ta. Ai rước một đấng tiên tri vì là tiên tri, thì sẽ lãnh phần thưởng của đấng tiên tri; ai rước một người công chính vì là công chính, thì sẽ lãnh phần thưởng của người công chính. Ai sẽ cho một người trong bọn nhỏ này chỉ uống một chén nước lạnh, vì người nhỏ đó là môn đồ Ta, quả thật, Ta nói cùng các người, kẻ ấy sẽ chẳng mất phần thưởng của mình đâu.*** Các môn đồ của Chúa Jêsus đã đi truyền giáo bằng đức tin theo như Lời Chúa đã phán và cuộc sống của các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ luôn như là kẻ khách lạ ở trên đất này vậy: ***Ngài dạy rằng: Đi đường chớ đem gì theo hết, hoặc gậy, hoặc bao, hoặc bánh, hoặc tiền bạc; cũng đừng đem hai áo. Hễ các người vào nhà nào, hãy ở đó cho đến khi đi.*** Và Lời Chúa có chép rằng: ***Chúa có truyền rằng ai rao giảng Tin Lành thì được nuôi mình bởi Tin Lành.*** **Kinh-Thánh tham khảo:** Phục truyền luật lệ ký 10; Ma-thi-ơ 10; Lu-ca 9; 1 Cô-rinh-tô 9;

Ngày 22 tháng 10 năm 2022

Rô-ma 12:14

Chủ đề: *Hãy chúc phước cho kẻ bắt bố anh em; hãy chúc phước, chớ nguyên rủa.*

Trong tâm: Đức Chúa Trời là Đấng công bình, sẽ báo trả người ta tùy theo điều người ta đã làm và Ngài có quyền làm điều đó, vì Ngài là Quan án công bình, còn đối với chúng ta, là dân sự của Đức Chúa Trời, thì chúng ta phải làm theo Lời Chúa phán, vì khi người nào bắt bố chúng ta vì cơ Danh Chúa và vì Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời, thì sự đó không phải là linh hồn người đó làm, mà là ma quỷ ở trong họ cầm buộc thân thể xác thịt người ấy để bắt bố và như vậy, nếu người đó mà bị rửa sả thì chính linh hồn người đó bị cầm buộc thêm nữa, bởi linh hồn người đó phải chịu trách nhiệm về thân thể xác thịt mình vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời. Sự chúc phước đây không có nghĩa là chấp nhận sự bắt bố của xác thịt người đó đã bắt bố mình, nhưng là sự chúc phước cho linh hồn người đó, là tạo vật được tạo nên bởi hơi thở của Đức Chúa Trời. Khi thân thể xác thịt người đó bắt bố người của Đức Chúa Trời thì chính linh hồn người đó sợ hãi bởi thân thể xác thịt mình phạm tội, nhưng linh hồn đó không có quyền để chặn đứng công việc ác của ma quỷ đang lợi dụng thân thể xác thịt người ấy để chống nghịch công việc của Đức Chúa Trời. Lời chúc phước sẽ xua tan sự sợ hãi của linh hồn người đó, chứ không có nghĩa là linh hồn người đó được chúc phước, vì thường khi người ta cần phản đối điều gì thì sẽ có các lời được nói ra và mọi sự chống nghịch nhau đều chỉ có lợi cho ma quỷ mà thôi, vì thế cho nên khi chúng ta có cần phải nói điều gì để vô hiệu mưu chước của ma quỷ, thì lời đó chính là lời chúc phước cho kẻ đang bắt bố chúng ta, vì Đức Thánh-Linh là Đấng biết rõ ý tưởng của chúng ta khi chúng ta bởi đức tin và sự vâng lời mà nói lời đó, thì Ngài sẽ thương xót và làm ơn cho linh hồn của người đang bị ma quỷ cầm buộc đó khỏi sự sợ hãi. **Kinh-Thánh tham khảo:** Sáng thế ký 3; Dân số ký 14; Rô-ma 7;